

การพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ  
โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1  
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี  
The Development of Supplementary Exercises Focusing on Understanding  
the Meaning of English Vocabulary Using Context Clues Strategies for  
First Year Students of Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi  
Suphanburi Campus

สลินดา โพธิ์พยัคฆ์\*

บัณฑิตมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

Salinda Phopayak\*

Graduate School, Silpakorn University

---

## บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ก่อนและหลังการใช้แบบฝึก 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 28 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท แบบทดสอบความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทก่อนและหลังการทดลองและแบบสอบถามความคิดเห็นวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และทดสอบค่า t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทมีค่า 75.75/76.78

---

\* ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)  
e-mail: salinda2008@hotmail.com

2) ความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทสูงกว่าก่อนทำแบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักศึกษาความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทอยู่ในระดับดี

**คำสำคัญ :** กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท

## Abstract

The purposes of this research were: 1) to develop and measure the efficiency of the supplementary exercises for the first year students of Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi at Suphanburi Campus focusing on understanding the meaning of vocabulary by using context clues, 2) to compare students' ability to understand the meaning of English vocabulary by using context clue strategies before and after using the supplementary exercises, and 3) to study student's opinions towards the supplementary exercises. The sample consisted of 28 first year students from the undergraduate school of Rajmangala University of Technology Suvarnabhumi at Suphanburi Campus in the academic year 2013. They were chosen by random sampling. The tools used for gathering data were the supplementary exercise focusing on understanding the meaning of English vocabulary by using context clue strategies, a set of achievement test used as a pretest and posttest and a questionnaire on opinions towards the exercises. The statistics used to analyze the data were arithmetic mean, standard deviation, and dependent t-test. The results of the study were as follows.

1. The efficiency rate of the supplementary exercises was 75.75/76.78.
2. The students' ability on understanding the meaning of English vocabulary by using context clue strategies after using the exercises was significantly higher than that before using the exercises,  $p = .05$ .
3. The students' opinions toward the supplementary exercises focusing on understanding the meaning of English vocabulary by using context clue strategies were positive.

**Keywords :** context clue strategy

## บทนำ

ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียนที่รู้คำศัพท์มากจำได้แม่นยำและสามารถนำมาใช้ได้อย่างคล่องแคล่วย่อมช่วยให้การเรียนรู้ได้ผลดีขึ้น ดังที่ (Nation, 1990) กล่าวว่า การขาดความรู้ด้านคำศัพท์มีผลต่อการสื่อสารหากผู้เรียนที่รู้คำศัพท์ไม่มากจะพบปัญหาระหว่างการใช้ทักษะรับสารและส่งสารในภาษาต่างประเทศ (Lanui, 1995) กล่าวว่า คำศัพท์เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจภาษาได้ดียิ่งขึ้น นักเรียนคนใดรู้ความหมายของคำศัพท์มากก็จะมีแนวโน้มที่จะเข้าใจข้อความที่ได้อ่านและได้ยินมากกว่า นักเรียนที่รู้ความหมายของคำศัพท์น้อยสอดคล้องกับ (Treedacha, 1995) ที่กล่าวว่าในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศการเรียนรู้คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเพราะการที่จะพัฒนาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เป็นการพัฒนาความคิดรวบยอดดังนั้นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนภาษาอังกฤษคือการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพราะคำศัพท์เป็นหน่วยความหมายที่ผู้เรียนต้องทำความเข้าใจเบื้องต้น ซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจในระดับที่สูงขึ้นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในการเรียนการสอนภาษานั้น ความรู้เรื่องคำศัพท์เป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้โดยเฉพาะทักษะการอ่านดังนั้นการสอนคำศัพท์จึงเป็นเรื่องสำคัญของการเรียนภาษา และจากแนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของคำศัพท์ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ชี้ให้เห็นได้ว่าคำศัพท์มีความสำคัญในการเรียนภาษาสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและในฐานะภาษาต่างประเทศ

อย่างไรก็ตามการรอบรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากจะเป็นตัวแปรที่ช่วยเสริมสร้างให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาและความก้าวหน้าในอาชีพการงานแต่การที่จะให้รู้คำศัพท์ทั้งหมดเป็นเรื่องยากหรือเป็นไปได้ยาก และมีใช้ไร้หนทางเพราะมีกลยุทธ์หรือแนวทางในการตีความหมายของคำศัพท์ยากๆ ได้คือการวิเคราะห์ความหมายคำศัพท์จากบริบทแวดล้อมดังที่ (Taewrattanukul, 2009) กล่าวว่า ผู้เรียนจะรู้คำศัพท์ได้ดีถ้าคำศัพท์นั้นอยู่ในประโยคหรือข้อความง่ายๆ เพราะประโยคหรือข้อความเหล่านี้จะเป็นเครื่องมือในการเดาความหมายของคำศัพท์เช่นเดียวกับที่ (Baker, 1973) กล่าวว่า ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้คำศัพท์ที่คุ้นเคยมาก่อน จากบริบท (Context) โดยการเชื่อมโยงคำศัพท์นั้นกับความหมายของคำศัพท์อื่นๆ ที่อยู่ใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ผู้เรียนจะสามารถจำคำศัพท์ที่ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้ดี ซึ่งตรงกับ (Fredrickson, Terry & Deborah, 1994) ได้กล่าวว่า วิธีที่ดีที่สุดในการสอนคำศัพท์คือการสอนโดยฝึกการใช้คำศัพท์ในบริบท ซึ่งการสอนคำศัพท์ด้วยวิธีนี้จะพื้นฐานอย่างดีในเรื่องของการอ่านเพราะคำศัพท์ภาษาอังกฤษคำหนึ่งอาจมีความหมายเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมของรูปประโยคที่คำศัพท์คำนั้นปรากฏอยู่ และบริบทเป็นสิ่งที่ช่วยชี้แนะเกี่ยวกับความหมายของคำที่ยังไม่ทราบเรื่องซึ่งมาจากการสังเกตคำหรือประโยคที่อยู่ใกล้กับคำที่ไม่ทราบความหมาย ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ Nation (1990) ที่ได้กล่าวเกี่ยวกับกลวิธีในการเดาความหมายคำศัพท์ว่าเป็นการเรียนรู้คำศัพท์เพราะนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาด้านคำศัพท์ของตนเองแล้วยังช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านอีกด้วย

จากคำกล่าวข้างต้นพบว่ากลวิธีที่ถูกนำมาใช้ในการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วที่สุด คือ กลวิธีการอ่านโดยใช้บริบทหรือข้อความแวดล้อมในการตีความหมายคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจหรือไม่รู้จักมาก่อน หรือกลวิธีในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท (Context Clue

Strategy) Fredrickson, Terry & Deborah (1994) ซึ่งสอดคล้องกับ Clarke & Silberstein (1979) ที่กล่าวว่าการเดาความหมายของศัพท์โดยอาศัยบริบทเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดสำหรับการตีความหมายของคำ และผู้อ่านควรทราบด้วยว่าบริบทมีทั้งแบบที่ต้องอาศัยโครงสร้างและแบบที่ต้องอาศัยความหมายโดยอาศัยตัวอย่างชนิดต่างๆ ของบริบทที่ใช้สำหรับการตีความหมายของคำให้ผู้เรียนเห็นอย่างชัดเจน

เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องใช้ทักษะในการฝึกฝนควบคู่กับการรู้เนื้อหาภาษาหากขาดการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญทักษะจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าผู้เรียนไม่มีความรู้ในส่วนเนื้อหามาก่อน ท้ายที่สุดผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาได้อย่างจริงแท้เพราะขาดความรู้พื้นฐานในส่วนที่เป็นเนื้อหา เช่น ออกเสียงไม่ถูกต้อง รู้คำศัพท์และสำนวนไม่เพียงพอ หรือผูกประโยคไม่เป็น เป็นต้น (Charnwangsa, 1990) (Jangphakorn, 1994) กล่าวว่าการจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษามากที่สุด ด้วยเหตุที่นักเรียนแทบจะไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาในห้องเรียน แบบฝึกจึงมีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาเป็นอย่างมาก ในการฝึกจำเป็นต้องอาศัยจุดมุ่งหมายของแบบฝึกแต่ละชุดว่ามุ่งสู่ประเด็นใดและควรเป็นกิจกรรมที่นำไปใช้ในชีวิตจริงได้ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ (Choweingkwang, 1994) พบว่า แบบฝึกเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษาให้ดีและคงทนขึ้น ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล นอกจากนี้ยังช่วยลดภาระครูได้อีกด้วย และจากคำกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การใช้แบบฝึกเพื่อเสริมความเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สามารถทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเดาความหมายคำศัพท์ที่ตนเองไม่เคยพบเห็น หรือคำศัพท์ยากๆ ได้

## วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี ที่มีต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท

## กรอบแนวคิด

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด หลักการและขั้นตอนในการพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท เพื่อมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

การเรียนรู้ความหมายคำศัพท์โดยการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทเป็นวิธีที่นิยมใช้ในการสอนคำศัพท์ในปัจจุบันซึ่งนักศึกษาสามารถที่จะเรียนรู้คำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมายโดยการเดาความหมายของคำศัพท์จากข้อความแวดล้อมหรือบริบทนั้นๆ ได้ นอกจากนี้การใช้แบบฝึกที่มุ่งเน้นกลวิธีการเดาความหมายจากบริบทถือเป็นการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ให้มีปริมาณมากขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันซึ่งจะเกิดผลดีต่อนักศึกษาในอนาคตการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท คือ ความสามารถในการระบุความหมายของคำศัพท์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อความแวดล้อม คำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายโดยอาศัยตัวชี้แนะในบริบทเป็นส่วนช่วยในการสื่อความหมาย ตัวชี้แนะในบริบทอาจเป็นคำ วลี ประโยค หรือเครื่องหมายวรรคตอนที่แวดล้อมคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายในการเดาความหมายจากบริบทผู้เรียนต้องมีความรู้เกี่ยวกับตัวชี้แนะในบริบทต่างๆ มีนักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งตัวชี้แนะออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่ ตัวชี้แนะบริบทภายในคำ (Internal context clue) คือตัวชี้แนะที่เป็นโครงสร้างของหน่วยคำ (Morphological structures) ประกอบด้วย อุปสรรค (Prefix) ปัจจัย (Suffix) และรากคำ (Roots) ตัวชี้แนะบริบทภายนอกคำ (External context clues) คือตัวชี้แนะที่ปรากฏอยู่ในประโยคหรือระหว่างประโยคของคำศัพท์ที่ไม่รู้ได้แก่ ตัวชี้แนะทางไวยากรณ์ (Syntactic clues) และตัวชี้แนะทางด้านความหมาย (Semantic clues) ซึ่งอยู่ภายในประโยคและระหว่างประโยคต่างๆ ซึ่งในงานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยได้ใช้ตัวชี้แนะบริบทภายนอกคำ (External context clue) มาสร้างเป็นแบบฝึกและเป็นเนื้อหาหลักในแต่ละบทของการสอนกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท จำนวน 8 บทเรียนในการสอนการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทสามารถสอนโดยให้นักเรียนทราบถึงตัวชี้แนะในบริบทประเภทต่างๆ และลักษณะวิธีการสื่อความหมายของตัวชี้แนะเหล่านั้น ครูสามารถทำได้โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นตอนการแนะนำบทเรียน (pre teaching) คือ การนำเสนอประโยคที่มีบริบทและตัวชี้แนะรูปแบบต่างๆ แล้วครูแนะนำพร้อมทั้งวิเคราะห์ส่วนที่เป็นบริบท (context) และตัวชี้แนะ (clue) ให้นักศึกษาเห็นอย่างชัดเจน 2) ขั้นตอนการอ่าน (read) คือ การให้นักศึกษาฝึกหาบริบท (context) และตัวชี้แนะ (clue) ด้วยตนเอง 3) ขั้นตอนการมองหาบริบทคำ (look) คือการให้นักศึกษาพิจารณาหาความสัมพันธ์ของบริบทที่แวดล้อมคำศัพท์ ทำได้โดยการอธิบายในชั้นเรียนและตรวจสอบความถูกต้อง 4) ขั้นตอนการเดา (guess) คือการให้นักศึกษาทำแบบฝึกgrayบทหลังการเรียนในแต่ละบทเรียนเพื่อเดาความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท 5) ขั้นตอนการตรวจสอบ (check) คือ การให้นักศึกษาตรวจสอบความหมายของคำศัพท์ที่ได้มาจากการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท โดยการ นำคำศัพท์ที่ได้จากการเดาความหมายจากบริบท มาแทนที่ลงในช่องว่างของประโยคและตรวจสอบความหมาย 6) กิจกรรมเสริม (Extensive activity) คือ การให้นักศึกษานำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทไปใช้นอกห้องเรียนในการค้นคว้าเอกสาร หรือบทอ่าน ที่นักศึกษาสามารถพบได้ในชีวิตจริง เช่น การหาบริบท (context clue) ในนิตยสาร บทอ่าน หรือในหนังสือเรียน เป็นต้น

การสร้างแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทเป็นการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอนที่เป็นกระบวนการมีการจัดทำอย่างเป็นกระบวนการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและมีเป้าหมายที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

## ระเบียบวิธีการวิจัย

### 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ (Reading English for Learning) รหัสวิชา 603-12-02 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักศึกษาจำนวน 100 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรีที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ (Reading English for Learning) รหัสวิชา 603-12-02 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 28 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม จำนวน 1 ห้องเรียน

### รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre Experimental Design) ใช้รูปแบบ One – group pretest posttest design (Torut, 1997)

### เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี
2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท

### 2. การเก็บและรวบรวมข้อมูล

2.1 ให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทก่อนเรียน (Pretest) ตรวจสอบผลแล้ว บันทึกคะแนนไว้

2.2 ดำเนินการสอนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จำนวน 8 บท เป็นเวลา 8 สัปดาห์ๆ ละ 2 คาบ แล้วทำแบบสอบถามวัดความคิดเห็นต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น รวม 8 บท

2.3 หลังทำการสอนจนครบ 8 บท แล้วให้นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทหลังเรียน (Posttest) ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับการสอบก่อนการทำแบบฝึก (Pretest) ตรวจสอบคะแนนแล้วนำผลคะแนนที่ได้ไปคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเข้าใจความหมายคำศัพท์ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท

### 3. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนเฉลี่ยในการทำแบบฝึกหัดและคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท หลังการเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัด ตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E1/E2 ของ Promwong et al. (1977)

2. เปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี โดยใช้สถิติ t -test แบบจับคู่ (Paired-Samples t-test)

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปแปลความหมาย

### ผลการวิจัย

**ตอนที่ 1** การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทโดยผู้วิจัย ผู้วิจัยดำเนินการโดยการหาคำร้อยละ และคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบทในแบบฝึก 8 บท และคำร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 28 คน ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 1

**ตารางที่ 1** ค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำบทของแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทจำนวน 8 บทและค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาจำนวน 28 คน

| คนที่<br>คะแนน | คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบรายบท |      |     |      |      |     |      |      | รวม   | คะแนนสอบ<br>หลังเรียน |
|----------------|----------------------------------|------|-----|------|------|-----|------|------|-------|-----------------------|
|                | 1                                | 2    | 3   | 4    | 5    | 6   | 7    | 8    |       |                       |
|                | 10                               | 10   | 10  | 10   | 10   | 10  | 10   | 10   | 80    | 40                    |
| 1              | 8                                | 6    | 8   | 8    | 8    | 9   | 7    | 8    | 64    | 33                    |
| 2              | 6                                | 8    | 8   | 7    | 8    | 7   | 6    | 6    | 58    | 29                    |
| 3              | 8                                | 7    | 8   | 8    | 6    | 8   | 8    | 8    | 61    | 33                    |
| 4              | 7                                | 6    | 7   | 8    | 5    | 6   | 9    | 7    | 61    | 34                    |
| 5              | 8                                | 7    | 8   | 7    | 7    | 6   | 8    | 7    | 58    | 28                    |
| 6              | 8                                | 7    | 7   | 8    | 8    | 9   | 8    | 9    | 64    | 31                    |
| 7              | 7                                | 6    | 7   | 7    | 7    | 7   | 8    | 8    | 60    | 29                    |
| 8              | 6                                | 7    | 7   | 8    | 7    | 8   | 8    | 6    | 59    | 28                    |
| 9              | 6                                | 8    | 7   | 7    | 8    | 8   | 7    | 6    | 60    | 33                    |
| 10             | 8                                | 8    | 7   | 9    | 6    | 8   | 9    | 7    | 63    | 34                    |
| 11             | 7                                | 9    | 8   | 9    | 8    | 8   | 9    | 8    | 66    | 34                    |
| 12             | 8                                | 6    | 8   | 8    | 6    | 9   | 8    | 7    | 62    | 32                    |
| 13             | 8                                | 7    | 7   | 7    | 6    | 8   | 7    | 8    | 58    | 25                    |
| 14             | 7                                | 7    | 6   | 7    | 8    | 7   | 8    | 6    | 56    | 28                    |
| 15             | 6                                | 8    | 7   | 8    | 5    | 5   | 6    | 7    | 60    | 31                    |
| 16             | 6                                | 7    | 6   | 7    | 8    | 7   | 7    | 5    | 61    | 33                    |
| 17             | 7                                | 7    | 6   | 6    | 7    | 7   | 8    | 8    | 64    | 35                    |
| 18             | 7                                | 7    | 6   | 8    | 7    | 8   | 8    | 9    | 62    | 35                    |
| 19             | 8                                | 9    | 7   | 7    | 9    | 8   | 7    | 8    | 63    | 30                    |
| 20             | 8                                | 9    | 7   | 8    | 10   | 8   | 9    | 8    | 67    | 35                    |
| 21             | 8                                | 9    | 7   | 8    | 8    | 9   | 9    | 7    | 65    | 35                    |
| 22             | 7                                | 7    | 8   | 7    | 8    | 7   | 6    | 8    | 58    | 32                    |
| 23             | 6                                | 7    | 7   | 8    | 7    | 5   | 8    | 8    | 58    | 29                    |
| 24             | 5                                | 6    | 7   | 8    | 8    | 7   | 7    | 6    | 55    | 25                    |
| 25             | 5                                | 6    | 8   | 7    | 8    | 6   | 7    | 6    | 58    | 26                    |
| 26             | 6                                | 5    | 6   | 7    | 8    | 7   | 8    | 8    | 62    | 31                    |
| 27             | 6                                | 7    | 6   | 5    | 6    | 7   | 7    | 7    | 56    | 26                    |
| 28             | 7                                | 7    | 8   | 8    | 6    | 6   | 7    | 9    | 58    | 26                    |
| รวม            | 211                              | 216  | 210 | 213  | 209  | 210 | 217  | 211  | 1697  | 860                   |
| ร้อยละ         | 75.4                             | 77.1 | 75  | 76.1 | 74.6 | 75  | 77.5 | 75.4 | 75.75 | 76.78                 |



จากตารางที่ 1 พบว่าผลรวมคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำบทของแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทจำนวน 8 บท ของนักศึกษาจำนวน 28 คน เท่ากับ 1,697 คะแนน จากคะแนนเต็ม 2,240 คะแนน คิดเป็น ร้อยละ 75.75 ( $E_1$ ) และผลรวมของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาเท่ากับ 860 คะแนน จากคะแนนเต็ม 1,120 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.78 ( $E_2$ ) ดังนั้นประสิทธิภาพ ของแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี มีค่าเท่ากับ 75.75/76.78 ซึ่งมีประสิทธิภาพเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 แสดงว่า แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี มีประสิทธิภาพที่ ยอมรับได้ โดยอยู่ในระดับ “สูงกว่าเกณฑ์” ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1

**ตอนที่ 2** เปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท โดยการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

**ตารางที่ 2** เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย  $\bar{X}$  ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และค่าทดสอบ t ของกลุ่มตัวอย่าง

| การทดสอบ  | จำนวนคน | คะแนนเต็ม | $\bar{X}$ | S.D. | t      | sig  |
|-----------|---------|-----------|-----------|------|--------|------|
| ก่อนเรียน | 28      | 40        | 21.89     | 2.74 | 24.24* | 0.00 |
| หลังเรียน | 28      | 40        | 30.71     | 3.30 |        |      |

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท เท่ากับ 30.71 ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนด้วยแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทซึ่งมีค่าเท่ากับ 21.89 คะแนน ค่าสถิติ t เท่ากับ 24.24 กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**ตอนที่ 3** การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท

**ตารางที่ 3** ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย  $\bar{X}$  และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อแบบฝึกเสริมเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท

| ข้อความ                                                                                                                                                  | $\bar{X}$   | S.D.        | ความหมาย           |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------|-------------|--------------------|
| 1. ตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน                                                                                                                             | 3.99        | 0.55        | เห็นด้วยมาก        |
| 2. การนำเสนอกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน                                                                                                            | 3.84        | 0.73        | เห็นด้วยมาก        |
| 3. ความยากง่ายของเนื้อหาสอดคล้องกับระดับชั้นเรียนของข้าพเจ้า                                                                                             | 4.00        | 0.57        | เห็นด้วยมาก        |
| 4. ปริมาณของเนื้อหาสอดคล้องกับเวลาเรียน                                                                                                                  | 3.86        | 0.61        | เห็นด้วยมาก        |
| 5. เนื้อหา มีประโยชน์และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้                                                                                                  | 4.04        | 0.57        | เห็นด้วยมาก        |
| 6. กิจกรรมขั้นแนะนำบทเรียน Pre teaching มีคำอธิบายและให้ตัวอย่างในการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทชัดเจน เข้าใจง่าย                             | 3.95        | 0.65        | เห็นด้วยมาก        |
| 7. กิจกรรมขั้น Read มีแบบฝึกหัดเพียงพอในการฝึกฝนการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทคำ                                                              | 3.70        | 0.60        | เห็นด้วยมาก        |
| 8. กิจกรรมขั้น Look เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ข้าพเจ้ามีความรู้ในการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทคำเพียงพอที่จะดำเนินกิจกรรมในขั้นต่อไป              | 3.70        | 0.50        | พึงพอใจมาก         |
| 9. กิจกรรมขั้น Guess เป็นกิจกรรมที่ทำให้ข้าพเจ้าได้ฝึกฝนการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทคำที่ได้เรียนมา                                         |             |             |                    |
| 10. กิจกรรมขั้น Check เป็นกิจกรรมเสริมที่ช่วยตรวจสอบการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทคำของข้าพเจ้า                                               | 3.86        | 0.72        | เห็นด้วยมาก        |
| 11. กิจกรรม Extensive activity เป็นกิจกรรมที่ทำให้ข้าพเจ้าได้นำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทไปใช้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร หรือ บทอ่าน ภายนอกห้องเรียนได้ | 3.77        | 0.58        | เห็นด้วยมาก        |
| 12. กิจกรรมทุกขั้นตอนมีความสอดคล้องกัน                                                                                                                   | 3.79        | 0.56        | เห็นด้วยมาก        |
| 13. แบบฝึกช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทของข้าพเจ้าและนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนระดับสูงขึ้นได้                           | 4.02        | 0.45        | เห็นด้วยมาก        |
| 14. แบบฝึกช่วยเพิ่มความหลากหลายในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ของข้าพเจ้ามากขึ้น                                                                              | 3.82        | 0.54        | เห็นด้วยมาก        |
| 15. แบบฝึกช่วยประหยัดเวลาในการอ่านและการเปิดพจนานุกรมของข้าพเจ้าได้มากขึ้น                                                                               | 3.96        | 0.58        | เห็นด้วยมาก        |
| <b>รวมเฉลี่ย</b>                                                                                                                                         | <b>3.91</b> | <b>0.61</b> | <b>เห็นด้วยมาก</b> |

จากตารางที่ 3 ที่แสดงค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นทั้งหมด 15 ประเด็น พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท อยู่ในระดับที่ดี ( $\bar{X} = 3.91$ , S.D. = 0.61)

## สรุปผลการวิจัย

1. แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี มีค่าเท่ากับ 75.75/76.78 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75
2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทของกลุ่มตัวอย่าง สูงขึ้น หลังจากได้รับการฝึกจากแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์จากบริบทสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นที่ดี ต่อแบบฝึกซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3 โดยมีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) เท่ากับ 3.91 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.61

## อภิปรายผล

ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี มีค่าเท่ากับ 75.75/76.78 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 อาจเนื่องมาจาก

แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบฝึกที่มี เนื้อหาที่คัดเลือกมาอิงกับจุดประสงค์รายวิชา กลวิธีที่ใช้ในการสอนต้องอิงกับทฤษฎีและผลงานทางวิชาการวิจัยที่มีผู้ทำไว้ การวัดผลต้องอิงพฤติกรรมการเรียนรู้ มีขั้นตอนดังนี้ คือ 1. ขั้นตอนการอ่าน (Read) คือกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ฝึกหาตัวชี้แนะในประโยค 2 ขั้นตอนการมองหาริบท (Look) คือกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ฝึกการหาบริบท ในประโยค 3 ขั้นตอนการเดา (Guess) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ฝึกใช้การเดาความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท 4 ขั้นตอนการตรวจสอบ (Check) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ตรวจสอบการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ที่ใช้ตรวจสอบว่าความหมายของคำศัพท์ที่ได้มานั้น ถูกต้องหรือไม่ และขั้นตอนที่ 5 คือ ขั้นตอนการทำกิจกรรมเสริมนอกห้องเรียน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทไปใช้ได้จริง นอกจากนี้ แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น

มีรูปแบบและขั้นตอนที่เป็นระบบ ทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุจุดหมาย Kunarak (1996) ด้วยเหตุนี้ อาจทำให้นักศึกษามีกระบวนการใช้กลวิธีอย่างเป็นขั้นตอน และอาจส่งผลให้นักศึกษามีความมั่นใจและสามารถใช้กลวิธีการเดาความหมายได้อย่างแม่นยำ และสามารถเดาความหมายคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

ความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ของกลุ่มตัวอย่าง สูง ขึ้นหลังจากการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05 อาจเนื่องมาจาก

แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทที่สร้างขึ้นนั้น ผู้วิจัยได้สร้างตามหลักการและแนวคิดของนักวิชาการ เช่น Seels & Glassglow (1990) ที่ยึดตามจุดประสงค์วิชา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Richards & Rogers (1991) ที่กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกการสอนนั้นต้องมีวัตถุประสงค์ของการสอน เนื้อหา และรูปแบบการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตรกิจกรรมการสอนที่สอดคล้องกับรูปแบบการสอน บทบาทของผู้เรียน บทบาทของครู และบทบาทของสื่อ นอกจากนี้ การที่ผู้วิจัยได้ประยุกต์การสอนเทคนิคการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ของ Clark & Nation (1980) ที่ใช้ในการสอนการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท มาปรับปรุงขั้นตอนให้เหมาะสมกับนักศึกษา ระดับความยากง่ายที่เหมาะสมกับผู้เรียน รวมไปถึงการนำเทคนิคการสอนการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทของนักวิชาการหลายท่าน มาใช้ในการสร้างกิจกรรมในการเรียนรู้ เช่น Baumann & Kame'enuei (2004), Bishop, Kay & Helen (2009), Tierney (2005), Stah & Nagy (2006) นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้นำคำศัพท์ที่ไม่มีจริง (Nonsense word) มาประยุกต์ใช้ในการสร้างแบบฝึกซึ่งช่วยเพิ่มความหลากหลายและสร้างความแปลกใหม่ในการเรียนรู้ให้กับนักศึกษา จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างพัฒนาการเรียนรู้ได้ดีมากขึ้น

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็น อยู่ในระดับดี บทเรียนที่มีค่าระดับสูงที่สุด คือ บทเรียนที่ 2 Restatement clues (  $\bar{X}$  = 3.94, S.D. = 0.61) และจากผลเฉลี่ยรวมรายข้อ จำนวน 15 ข้อ จากแบบฝึกทั้งหมด รวม 8 บท พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็น โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดีทุกข้อ ข้อที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในด้านรูปแบบ คือ ข้อที่ 1 ตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน (  $\bar{X}$  = 3.99, S.D. = 0.55) ค่าระดับเฉลี่ยสูงสุดในด้านเนื้อหา คือ ข้อที่ ข้อที่ 5 เนื้อหามีประโยชน์และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (  $\bar{X}$  = 4.04, S.D. = 0.57) ค่าระดับเฉลี่ยสูงสุดในด้านกิจกรรม คือข้อที่ 6 กิจกรรมขั้น Pre Teaching มีคำอธิบายและให้ตัวอย่างในการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทคำ ชัดเจน เข้าใจง่าย (  $\bar{X}$  = 3.95, S.D. = 0.65) ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในด้านคุณประโยชน์ คือ ข้อที่ ข้อที่ 13 แบบฝึกช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทของข้าพเจ้าได้ง่ายขึ้น

และนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนระดับสูงขึ้นได้ ( $\bar{X} = 4.02$ , S.D. = 0.56) ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อรูปแบบ เนื้อหา กิจกรรม และประโยชน์ จากการเรียนรู้อยู่ในระดับที่ดี อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้

แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นเป็นแบบฝึกที่มุ่งเน้นในการสอนการใช้เทคนิคการเดาความหมาย คำศัพท์จากบริบท ซึ่งเป็นแบบฝึกที่แตกต่างไปจากบทเรียนในหนังสือเรียนปกติ เน้นการวิเคราะห์ บริบท คำ ความสัมพันธ์ของ ตัวชี้แนะ ในประโยค มากกว่าการสอนให้รู้ความหมายของคำศัพท์ปกติทั่วไป มีรูปแบบของกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนมีการจัดเรียงอย่างเป็นกระบวนการและเป็นระบบ โดยเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เห็นถึงการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท คือ 1. ขั้นแนะนำบทเรียน (Pre teaching) เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมและแนะนำตัวชี้แนะในบริบท ต่างๆ ให้ผู้เรียน เห็นอย่างชัดเจน 2. ขั้นตอนการอ่าน (read) เป็นขั้นตอนที่นักศึกษาจะถูกฝึกให้อ่านประโยคเพื่อ บอก ตัวชี้แนะในบริบท ผ่านการทำแบบฝึกหัดเป็นขั้นตอนที่สำคัญ คือหลังจากนักศึกษาได้รู้จักกับตัวชี้แนะต่างๆ ในประโยคก็ถึงขั้นตอนในการนำกลวิธีที่เรียนมาหาตัวชี้แนะผ่านการทำแบบฝึก 3. ขั้นตอนการมองหาบริบท (Look) ในขั้นตอนนี้นักศึกษาจะถูกฝึกให้หาข้อความที่แวดล้อม คำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย หรือ บริบทคำ ในประโยค ซึ่งเป็นขั้นตอนต่อเนื่องของการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ นักศึกษาถูกฝึกให้วิเคราะห์ ข้อความหรือบริบทคำ ว่ามีความเกี่ยวข้องกับข้อกับคำศัพท์อย่างไร โดยผู้วิจัยใช้การทำกิจกรรมแบบ กลุ่มเพื่อให้ นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน 4. ขั้นตอนการเดา (Guess) เป็นขั้นตอนสำคัญหลังจากที่นักศึกษา ได้เรียนรู้ การใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทอย่างเป็นระบบแล้ว ในขั้นตอนนี้ นักศึกษาได้นำกลวิธี การเดาความหมายมาใช้ โดยประมวลจากตัวชี้แนะและบริบทคำที่ได้เรียนมา นักศึกษาได้ตระหนักว่า กลวิธี นี้สามารถนำมาใช้ได้จริง จึงสร้างความคุ้นเคยและสร้างความมั่นใจในการทำแบบฝึกของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ 5. ขั้นตอนการตรวจสอบ (Check) .ในขั้นตอนนี้ นักศึกษาตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์ที่ได้มาจากการเดาความหมายจากบริบท โดยการนำคำศัพท์ที่ได้มาเติมลงในช่องว่างเพื่อให้ประโยคสมบูรณ์ และตรวจสอบความหมาย โดยการตรวจสอบพร้อมกันทั้ง ชั้นเรียนและมีการอภิปรายร่วมกัน และ 6 กิจกรรมเสริม (Extensive activity) นักศึกษานำกลวิธีการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์จากบริบท ไปใช้นอก ห้องเรียน โดยการหาบทความหรือ ประโยคภาษาอังกฤษ ที่มีตัวชี้แนะตามบริบทต่างๆ ที่ได้เรียน ทั้ง 8 บท จากการค้นคว้าเอกสาร หรือบทอ่าน ที่นักศึกษาสนใจ และจากกิจกรรมการเรียนรู้การใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทในแบบฝึกมีลักษณะที่เป็นกระบวนการจากง่ายมาสู่ยากและ มีการฝึกทำซ้ำๆ กัน นักศึกษาจึงเกิดความมั่นใจในการใช้กลวิธีและประสบความสำเร็จในการใช้กลวิธีทำให้ได้มาซึ่งความหมายของคำศัพท์และพอใจกับการเรียนรู้อย่างแท้จริง

## ข้อเสนอแนะ

### 1. ข้อเสนอแนะจากผลงานวิจัย

กิจกรรมเสริม (Extensive activity) เป็นกิจกรรมเสริมที่มีประโยชน์กับตัวผู้เรียนเป็นอย่างมาก เพราะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทไปใช้นอกห้องเรียนซึ่งเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมการอ่านด้วยเช่นกัน และถึงแม้ว่าจะเป็นกิจกรรมเสริมนอกห้องเรียน ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์ที่สูงสุดในการเรียน

### 2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการศึกษาลักษณะนิสัยด้วยการสอนกลวิธีการเรียนที่แตกต่างกันออกไป
- 2.2 ควรมีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การทำ Think aloud Journal

## References

- Baker, Willian D. Reading Skill. New York: Prentice Hall Ltd., 1973
- Baumann, J., & Kame'enui, Edward J. (2004). Vocabulary instruction: Research to practice. New York. Guilford Press.
- Bishop, A., Kay Y., & Helen. (2009). Vocabulary Instruction for Academic Success. CA: Shell Education.
- Chaoweangkwang, Y. (1994). A comparison of Essay Writing by using the Exercise for Practice Writing with Teaching for Mathayomsuksa Six of Banchengbon Chengbon, Payao. *Academic Research*. 14,160 (January 1994), 16-20. (in Thai)
- Charnwangsa, S. (1990). Blind Spot of Learning and Teaching English in Thailand. *Matichon Sudsabda* 11,531 ( November 4, 1990, 22-23. (in Thai)
- Clarke, D. F., & Nation. I. S. P. (1980). Guessing the meanings of words from Context: strategy and technigves. *ststem*, 8(3), 211-220.
- Clarke, M. A., & Silbersteis, S. (1979). *Toward a realization of Psycholinguistic rinciples in the ESL reading class : In Reading in a second language*. Manssachusettes: Newery House.

- Fedrickson, Terry L., & Deborah L. L. (1994). *Learn English by Fox*. Bangkok: Post Publishing. (in Thai)
- Jangpakorn, S. (1994) *The Effect of Writing English Activity to the efficiency on Learning of Prathomsuksa Six with English Subject*. (Master's thesis). Chulalongkorn University, Bangkok. (in Thai)
- Kunarak, K. (1996). *Instructional Design*. Nakornpathom: Silpakorn University Press. (in Thai)
- Lanui, K. (1995). *Teaching English for Communication on Mathayomsuksa*. (Master's thesis). Songkranakarin University Pattani Campus, Pattani. (in Thai)
- Nation, I. S. P. (1990). *Teaching and Learning Vocabulary*. New York: Newbury House Publishers.
- Promwong, C. et al. (1977) *Teaching System*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Rangsiyakool, P. (1999). *Reading English 1*. Bangkok: Ramkhamhaeng University Press.
- Richards, Jack C. (1985). *Longman Dictionary of Applied Linguistics*. Harlow, England: Longman.
- Seels, Babara, & Zita G. (1990). *Exercise Instructional Design*. Ohio: Memill Publshing Company.
- Stahl, S. A., & Nagy, William E. (2006). *Teaching word meanings*. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Taewrattanasakul, T. (2009). *Mini A-Net and O-Net for Entrance: English*. Bangkok: P.S. Pattana. (in Thai)
- Tierney, Robert J. (2005). *Reading strategies and practices: a compendium*. Mass: Allyn and Bacon.
- Torut, B. (1991) *Designing of Research for Applied Linguistic*. Nakornpathom: Silpakorn University Press. (in Thai)
- Treedacha, C. (1995) A Study of understanding English Vocabulary of Mathayomsuksa Five in Suphanburi. *Academic Research* 15, 172-173 (January - February 2540): 7-8. (in Thai)

## ผู้เขียน

นางสาวสลินดา โพธิ์พยัคฆ์

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี

450 ถนนสุพรรณบุรี-ชัยนาท ตำบลย่านยาว อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี 72130

e-mail : salinda2008@hotmail.com